

Kvinden under Manden Vi se overalt, at for ham var de lige, han modtog dem lige godt, gav dem Hjælp og Trøst uden Forskjel, fulgtes af Mænd og Kvinder lige til sit Kors, og da han opstod fra de døde, var en Kvinde den første, han aabenbarede sig for. Ja Vorherres første Disciple, som, da han forlod Jorden, sad inde med Arven efter ham, det var ikke som Sokrates' Disciple, en Flok unge Mænd, det var Mænd og Kvinder mellem hverandre, og naar hans Apostle var lutter Mænd, saa behøver der slet ikke at ligge andet deri, end at disse var de bedst skikkede, den Gang i alt Fald, til at bære Evangeliet ud i den store Verden. Jeg tvivler nemlig ikke paa, at der er en Naturforskjel mellem de to Kjøen, som altid vil bevirke, at Arbejdet ude i den store Verden fortrinsvis vil blive besørget af Mænd, ogsaa af den Grund, at Flertallet af Kvinderne er uundværlige i Hjemmet. Men alligevel hører det til Kristendommens store Opgaver her i Verden, ligesom den begyndte hernede, at ophæve al den gamle Uret i Samfundslivet og saaledes ogsaa at stille de to Kjøen lige igjen. Det er jo et stort Stykke af dens sociale Program, Paulus fremførte, da han skrev i Galaterbrevet: Her 1. er ikke Jøde eller Græker, her er ikke Træl eller fri, her er ikke Mand eller Kvinde, men de er alle ét i Kristus Jesus; især naar vi sammenligne det med, hvad der staar i Kolossenserbrevet, hvor Apostlen taler om det ny Menneskeliv, som Vorherre vil fremkalde, som han vil oprejse efter Syndefaldet, og hvor det saa hedder, at der er ikke Forskjel paa Jøde og Græker, Skythe og Barbar, Træl eller fri, men Kristus er alt i alle. Der er Mand og Kvinde ikke taget med, skjønt de aabenbart hører hjemme her, ligesom paa det andet Sted, thi Meningen er jo tydelig nok den, at det er de uretfærdige Forskjelle mellem Folkene (»Jøde og Græker«), mellem Stænderne (»Træl og fri«), og mellem Kjønnene (»Mand og Kvinde«), som Kristendommen vil hæve, fordi de er Syndens Følger. Kristendommen har paa alle disse Punkter i Tidernes Løb udrettet store Ting, men der er endnu meget tilbage. De forskjellige Folkefærd ser nu, hvor Kristendommen er naaet hen, ganske anderledes paa hverandre, end de gjorde i Oldtiden, da de betragtede hverandre som Barbarer og ikke agtede hverandres Ejendommelighed. Kristendommen har udviklet en almen Menneskefølelse, der drager Folkene sammen